GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. Seite 86r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

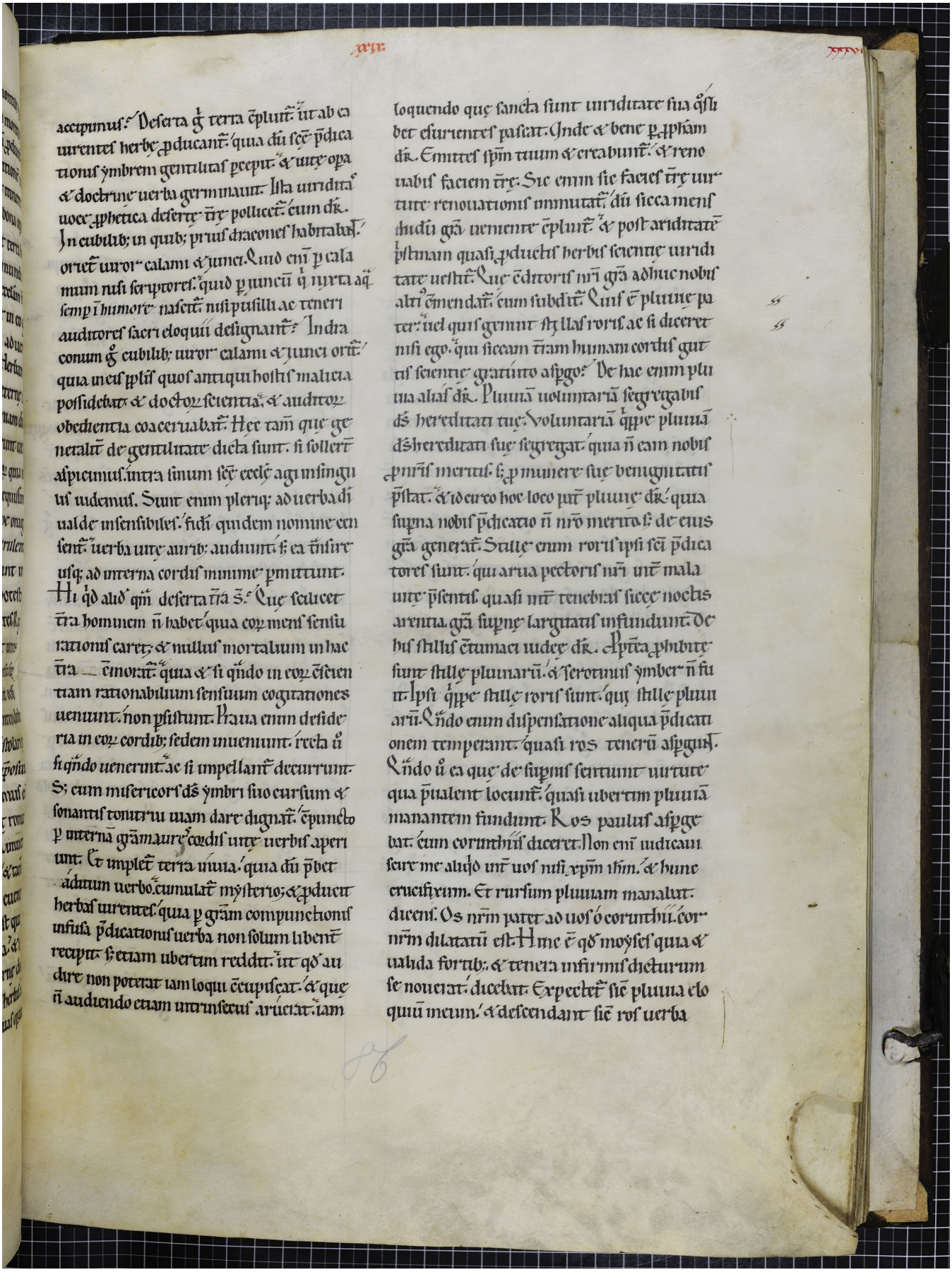

accipimus. Deserta ergo terra cōpluit. ut ab ea
uirentes herbe pducant. quia dū scē pdica
tionis ymbrem gentilitas pcepit. & uite opa
& doctrine uerba germinauit. Ista uiriditas
uoce pphetica deserte tre pollicet. cum dr.
In cubilib; in quib; prius dracones habitabat.
oriet uiror calami & iunci. Quid enī p cala
mum nisi scriptores. quid p iuncū q nixta aq
semp ī humore nascit. nisi pusilli ac teneri
auditores sacri eloquii designant. In dra
conum ergo cubilib; uiror calami & iunci orit.
quia in eis pplis quos antiqui hostis malicia
possidebat. & doctorū scientia. & auditorū
obedientia coaceruabat. Hec tam que ge
neralit de gentilitate dicta sunt. si sollert
aspicimus. intra sinum scē eccle agi in singu
lis uidemus. Sunt enim pleriq; ad uerba dī
ualde insensibiles. fidī quidem nomine cen
sent. uerba uite auribus audiunt. s; ea tnsire
usq; ad interna cordis minime pmittunt.
Hi qd aliud qm deserta tra s. Que scilicet
tra hominem n habet. quia eorū mens sensu
rationis caret; & nullus mortalium in hac
tra cōmorat. quia & si qndo in eorū cōscien
tiam rationabilium sensuum cogitationes
ueniunt. non psistunt. Praua enim deside
ria in eorū cordib; sedem inueniunt. recta u
si qndo uenerint. ac si impellant decurrunt.
S; cum misericors ds ymbri suo cursum &
sonantis tonitrui uiam dare dignat. cōpuncto
p internā grām aures cordis uite uerbis aperi
unt. Et implet terra inuia. quia dū pbet
aditum uerbo. cumulat mysterio; & pducit
herbas uirentes. quia p grām compunctionis
infusa pdicationis uerba non solum libent
recipit. s; etiam ubertim reddit. ut qd au
dire non poterat iam loqui cōcupiscat. & que
n audiendo etiam intrinsecus aruerat. iam

loquendo que sancta sunt uiriditate sua qsli
bet esurientes pascat. Inde & bene p pphām
dr. Emittes spm tuum & creabunt. & reno
uabis faciem tre. Sic enim sic facies tre uir
tute renouationis immutat. dū sicca mens
dudū grā ueniente cōpluit. & post ariditatē
pristinam quasi pductis herbis scientie uiridi
tate uestit. Que cōditoris nri grā adhuc nobis
alti cōmendat. cum subdit. Quis ē pluuie pa
ter. uel quis genuit stillas roris. ac si diceret
nisi ego. qui siccam tram humani cordis gut
tis scientie gratuito aspgo. De hac enim plu
uia alias dr. Pluuiā uoluntariā segregabis
ds hereditati tue. Voluntariā qppe pluuiā
ds hereditati sue segregat. quia n eam nobis
p nris meritis. s; p munere sue benignitatis
pstat. & id circo hoc loco pat pluuie dr. quia
supna nobis pdicatio n nro merito. s; de eius
grā generat. Stille enim roris ipsi sci pdica
tores sunt. qui arua pectoris nri int mala
uite psentis. quasi int tenebras sicce noctis
arentia. grā supne largitatis infundunt. De
his stillis cōtumaci iudee dr. Pptea phibite
sunt stille pluuiarū. & serotinus ymber n fu
it. Ipsi qppe stille roris sunt. qui stille pluui
arū. Qndo enim dispensatione aliqua pdicati
onem temperant. quasi ros tenerū aspgunt.
Qndo u ea que de supnis sentiunt uirtute
qua pualent locunt. quasi ubertim pluuiā
manantem fundunt. Ros paulus aspge
bat. cum corinthiis diceret. Non enī iudicaui
scire me aliqd int uos nisi xpm ihm. & hunc
crucifixum. Et rursum pluuiam manabat.
dicens. Os nrm patet ad uos o corinthii. cor
nrm dilatatū est. Hinc ē qd moyses quia &
ualida fortib;. & tenera infirmis dicturum
se nouerat. dicebat. Expectet sic pluuia elo
quiū meum. & descendant sic ros uerba